

תועבה בתל-אביב

על מיטת חולים במחלקת-הילדים בבית-חולים "דונולו" ביום, שוכבת התינוקת בת 18 חודש, שהיתה אור ליום שבת קרבן למעשה פשע מתועב שנעשה, כנראה, בידי חוליה-רוח. היפהפיה הקמנה, זהובת-השיער ותכולת-העיניים, נחטפה בידי אלמוני מצריף הוריה ברחוב הנגב בתל-אביב, נלקחה לבית-השימוש של בית-הכנסת הכולגרי ברחוב רענן, שם נאנסה והושארה מתכוססת כרמה, כמצב של עלפון

עך שעות הבוקר. הקמנה נותחה ומצבה משתפר. בשעה שצולמה עוד היו עיניה נפחדות ומבוהלות. הפנים בגלופה כוסו למניעת זיהויה. אם התינוקת שנאנסה ממרת בכבי ליד מיטת בתה. המטה, מתוכה נחטפה הילדה, עמדה ליד החלון הפתוח בגלל החום. הפושע עלה בחוק על לבנים כדי להגיע אל החלון הנראה בתמונה, גחן אל תוך הצריף הדל, הוציא מתוכו את הילדה. מבצע הפשע עדיין לא נתפס.

מסוג ההודעה הבלתי-חוקית של היועץ המשפטי כי שופטת "טענה" בפסק-דינה, שנכללה במאמר העולם הזה (1033), "עמוד 30", מצאה השבוע שותפת בישיבת-חירום של ועד הסתדרות עורכי-הדין. אחרי דיונים מקיפים (וסוערים) החליט הוועד להשקיף פעולה עם אגודת השופטים, במחאה חריפה בפני היועץ המשפטי ושר-המשפטים. . . . **שירים בגרמנית** שודרו לראשונה בישיב ראל. כפי שניבא העולם הזה (1029), שבר השבוע קול ישראל את החרם שנמשך מאז קיומו, כשאפשר לזמרת גיני טורל לשיר את שירי הצעיר הנווד למאהלר, פתח בזה את הדלת לשדורים נוספים של מוסיקה ושירים גרמניים.

להכניס חומר זה לחנויותינו, אבל ספרי-בלשים הופצו מאז ומעולם בקנה-מידה לא קטן, ומחיים חומר קריאה מפיג מתיחות, "מיעדן", "סוף", "השבוע-האבוד", שערך בשעתו את פסטיבל הגיטרות בעכו, עורך ביום שישי זה גימבורי של סאקסופונים, מפוחיות, חצור צרות וקרנות בחוף הנמל פפינקי ליד אכסניית הנוער באכויב.

תזכיר שפטים בשופטים
הקריאה לשופטי ישראל לקום נגד הנסיונות למוטט את מערכת המשפט בארץ,

קרא לבן, הזמינו להשתתף כסגן בברית המילה של בנו. בין השאר רמו אהרון ל' חושי, כי מצבו הכספי קשה מאוד, כי הוצאות הלידה והברית מכבידים מאוד על תקציבו. חושי לא היסס, הוציא את פנקס ה' ציקים שלו, נתן לאהרון 10 לירות.

ביום בו היתה צריכה להערך ברית-המילה לבנו של האב המאושר, מצא חושי כמה דקות פנאי, ניגש לכתובת שניתנה לו, כדי לזכות במצוות סגן. כשהגיע למקום התברר כי נפל קרבן טוב ליו. במקום לא היתה כל ברית-מילה ולא זכר לבותר אהרון כ. כאן הגיע טוב לבו של ראש העיר לקיצו. הוא התרומה, הודיע על הענין למשטרה. תוך שעות ספורות עצרה המשטרה את אהרון, האשימה אותו בהוצאת כסף בטעות-שוא. יתכן מאד כי לא יהיה פנוי להצביע בבחירות הבאות.

משטרה

תעודת יושר

בחודשים האחרונים התעורר חשד בלב מפקחי משטרת ישראל כי כמה שוטרים וקצינים נהנים מהכנסות צדדיות בהמציאם לקוחות מקרב הבאים עמם במגע, לעורכי-דין מסוימים.

על כן, כאשר פנה עורך-הדין התל-אביבי דן גרנדין אל הקצין לנגסברג, האחראי להוצאת תעודות-יושר במטה-הארצי של המשטרה, בבקשה לסדר תעודת-יושר עבור לקוחו, אליעזר בר-צבי, חשדו קציני המשטרה כי משהו אינו בסדר בבקשה זו.

בר צבי, קצב לשעבר, עמד לנסוע לברזיל. לשם הוצאת דרכון היה עליו לקבל תעודת יושר. אולם מאחר שידע כי יש לו הרשעה קודמת רצה לסדר את הענין באמצעות עורך-דין. למזלו הרע, לא עלה בידי עורך-הדין לסדר את תעודת היושר בגלל הרשעה זו.

תעודת עקומה. אולם בר-צבי רצה מאד לנסוע לארץ הקפה. משום כך ניסה לקבל תעודת יושר באמצעות כמה מידדיו, קצינים במשטרה. הם הבטיחו לו שיעזרו לו לקבל את מבוקשו, בתנאי שימסור עדות בכתב שסמל מרדכי גיטלמן, הממונה על תעודות-יושר בנפה הצפונית, שלח אותו אל גרנדין, שהוא ידו האישית.

אחרי שבר-צבי חתם על עדות זו, הובא הסמל גיטלמן למשפט משמעתי בפני מפקד מחוז תל-אביב, יואב פלג. גיטלמן הוזמן כעדים את גרנדין ובר-צבי. בעדותו גילה עורך-הדין כי בר-צבי בא אליו בהמלצתו של אדם פרטי, ולא באמצעות גיטלמן. בר-צבי עצמו הודה כי חתם על עדות-שקר, הואשם מיד במסירת ידיעה כוזבת למשטרה. גיטלמן יצא זכאי בדין. אולם למרות זיכוי, הועבר לענף הכלכלי של המשטרה. כי עם כל נסיונו של גיטלמן בהוצאת תעודות-יושר, לא הצליח להוציא תעודת יושר יעילה קצמא.

כל ישראל

אופרה וסקסופונים

אירגון מפלגתי מסוג חדש יוזם בי מפא"י, שהטילה על חברי המרכז שלה לקבל כל אחד לטיפולו האישי סניף אחד של המפלגה. . . . **הירוש בשיטת ה' מסחר הקמעונאי** התחנה מספר חנויות כלבו ענקיות, לפי שיטה אמריקאית, שתחנה בשלוש הערים הגדולות. זכיונות לקמת חנויות אלה, שהשירות בהן יהיה עצמי, נמסרו למספר בעלי-הון אמריקאי. אחת מהן שתוכן, כנראה, בכיכר דיונוף בתל-אביב, תהיה בעלת שש קומות. . . . **צריף שזורי ענק** הוקם ברחוב זנגביל בתל-אביב, כתרומת קרן נורמן לאופרה ה' ישראלית. בצריף זה תערכנה החזרות של האופרה, עד להקמת בנין קבע. אולם גם הפעם לא הצליחה האופרה להמוק משכנות עם אויבתה הישנה, הבימה. ליד הצריף נמצא מחסן התפאורות של הבימה. . . . **בהמשך לגל** ההתפטרות במשטרה, התפטר בזמן אהרון ע.מ.מ. יצחק קירשנר, הצלם ה' ראשי ומנהל המעבדה במטה הארצי של המשטרה. קירשנר פתח מעבדת צילום בצבעים בחולון. . . . **מלחמת קלושי מרל החלה** גם ברמת-גן. תושבי סביבת גן-יהודה ערכו השבוע הפגנה נגד הקמת בית-השימוש בגן, בדומה לאנשי כיכר-מאסאריק בתל-אביב. . . . **אגודת הצר-כנים** הודיעה כי מעתה אפשר יהיה לרכוש ספרות בלשית בצרכניות. אין אנו ששים

(המשך מעמוד 12)
הזה (965) עורר את חמתו של בן-גוריון, סיפק לו את הנשק האחרון שהיה דרוש לו כדי לסלק את שרת, לספח את משרד החוק לעצמו.

באותו רגע היתה כבר ערוכה רשימה מפורטת של עסקנים דתיים, שעמדו להיות צירים (העולם הזה 968). היא נזרקה לסל. רק שם אחד נשאר על השולחן: שמו של ד"ר ישעיהו הלפסברג, רופא-ילדים סימפאטי וישר-דרך, שכבר נמטר לאישור לממשלת-שחיין. כדי שלא לבטיש את המדינה בעיני הגויים, לא בוטל המינוי. הלפסברג שינה את שמו לאביעה, נסע לברן, כדי ליטול לידיו את הצירות בארץ הגבירה מידי שמואל טולקובסקי, אבי אלוף-האחור.

השליחות האחרונה. אולם אביעזר לא האריך ימים בתפקידו. לפני חודש ביקר בארץ כדי להשתתף בישיבת העדה-הסועל הציוני, נתקבל בחיבה על-ידי חבריו הדתיים, אף שהיה טיפוס יוצא-דופן במחנה. כחזור לברן תקף שבץ-הלב את הגבר בן ה-62, אב לשני בנים ובת, בן לאם זקנה החיה בירושלים. המוהיקאני הראשון, האחרון והיחיד של המחנה הדתי בשרות-החוק הגיש את כתב-האמנתו לאלוהים.

כל נדרי

היושע ("שוקה") שקד, 19, הוא צבר כעל מוח חריף מאוד. עוד בבית-הספר העממי, ולאחר מכן התיכוני, התמחה ב' תחביב מיוחד במינו: להציג בפני מוריו שאלות שקשה לענות עליהן. שוקה אמנם לא חונך על ברכי דת ישראל דחוקא, אך למרות זאת התעמק לא פעם בבעיות הדת, וכנס לשיבת הקרובה למקום מגוריו, כשכפיו שאלת-מלכות שהביאה במבוכה את תלמידי הישיבה. גם עם גיוסו, לא נשתנה שוקה. לפני חודשים, השתוממו חבריו-ליחידה כאשר ביקש לפתע להצטרף לקבוצה של חיילים דתיים, שנסעו ליום עיון החיילה-הדתי, ה' מאורגן על-ידי הרבנות הראשית.

כרינדי או רק חלק. בסיום הכנס הציג שוקה לנואם שאלה שהעבירה רחש בקרב החיילים הדתיים. שאל שוקה: ב' ערב יום-הכיפורים מתחלל כל חייל דתי את תפילת כל-נדרי, תפילה המבטלת את כל שבועותיו ונדריו של החייל. האם כולל ביטול זה גם את שבועת אמוניו של החייל לצה"ל?

הנואם נשאר פעור פה, אך מיד באה התשובה המזוהה: החייל הדתי אינו נשבע בשעת גיוסו, אלא רק מזהיר אמונים. אך שוקה לא ויתר: והחייל הבלתי-דתי, המשקיף להקשות, האם במקרה שהתפלל כל-נדרי ביטל בכך שבועת אמוניו לצה"ל, והוא חייב להישבע שנית? שוקה נשאר ללא תשובה מספקת. אך לא יוותר איש כמוהו. הוא שיגר מכתב-שאלה לשבועון הצבאי הדתי מחנייט, אך גם משם נתינה עדיין רק תשובת שתוקה...

חיפה

שכר המצוה

ראש עיריית חיפה ידוע בדאגתו הרבה לצורכי בני-עירו. אין הוא חוסך לא מומנו ולא מכספו, כדי לתת לאזרחי חיפה את הרגשה שאכן כשמו כן הוא. אבא דואר נ' נאמן, שכראי לילדים הטובים להצביע בעדו בבחירות הבאות. גם כשהופיע באחד הימים במשרדו של חושי האזרח אהרון כ. קיבל אותו ראש-העיר ישוחח עמו כדבר אב עם בנו. א.ן הודיע לראש-העיר כי נולד לו בן במו. טוב, התייעץ עמו על השם שיש ל'.

הפוחתת במלים הארמיות, אשר תרגומן העברי הוא: "כל נדרי ואיסורי וקונמי ושבועותי וחומי, שנדרתי ושארתי ו' שקיבלתי עלי ושבועתי, מיום הכיפורים היה ועד ליום הכיפורים הבא, הבא עלינו לטובה, בטלות ומבטלות, לא שרירות ולא קיימות..." הנוסח הזה כולל שבועות אשר נשבעו בעבר והקיימות בתוקפן. לא פעם השתמשו שונאי ישראל בתפילה זו כדי להוכיח שאין להאמין לשבועתו של יהודי. לכן מצויין במפורש במחזור היהודי, בצדה של התפילה, כי הפיטור חל רק על שבועות שבין אדם למקום, לא שבין אדם לרעה.